

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Retsudvalg

Dato: 1. juli 2011
Enhed: IT- og CPR
Sagsbeh.: GK
Sags nr.: 1106806
Dok nr.: 569663

Folketingets Retsudvalg har den 8. juni 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 1014 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 1014:

"Ministeren bedes forholde sin til forslaget fra Den Sociale Retshjælp, Pension Skejby og KRIM vedrørende indsatte nuværende manglende ret til at have folkeregisteradresse jf. REU alm. del bilag 497, og såfremt ministeren ikke er positivt stemt overfor forslaget vil ministeren da undersøge, hvordan en sådan folkeregisteradresse eventuelt kan sikres."

Svar:

Den Sociale Retshjælp, Pension Skejby og KRIM har ved brev af 6. juni 2011 rettet henvendelse til mig vedrørende en række problemstillinger, som indsatte i kriminalforsorgens institutioner ifølge henvendelsen oplever i forbindelse med deres afsoning som følge af, at de pågældende under afsoningen mister deres hidtidige bolig.

Det anføres i henvendelsen, at problemet består i, at indsatte, som mister deres hidtidige bolig i forbindelse med, at de pågældende indsættes i en af Kriminalforsorgens institutioner til afsoning, ikke tildeles en ny folkeregisteradresse. Det anføres, at de pågældende dermed ikke kan modtage deres sædvanlige post eller kontaktes af f.eks. offentlige myndigheder så som SKAT. Det anføres, at myndighederne kan tildele de pågældende en folkeregisteradresse på den adresse, som rådhuset i den hidtidige bopælskommune har, men at det i langt de fleste tilfælde ikke sker.

Det foreslås på den baggrund, at indsatte, som mister deres hidtidige bolig i forbindelse med, at de pågældende indsættes i en af kriminalforsorgens institutioner til afsoning, automatisk tildeles en ny folkeregisteradresse på den adresse, som rådhuset i den indsatte oprindelige opholdskommune har. For de indsatte, som måtte ønske det, og som ikke bevarer deres hidtidige bolig under afsoning, foreslås det, at de pågældende kan blive registreret i CPR med adresse på afsoningsinstitutionen.

Jeg skal indledningsvist bemærke, at de anførte kritikpunkter og forslag i forhold til CPR-lovgivningen delvist beror på en misforståelse af reglerne.

Efter CPR-lovens § 15, stk. 1, medfører det i sig selv ingen ændring af en persons bopælsregistrering, at vedkommende indsættes eller anbringes i en af kriminalforsorgens institutioner fra sin hidtidige bolig her i landet, men anbringelsen registreres i CPR, indtil den ophører.

Efter folkeregistreringsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, skal personer, som indsættes eller anbringes i en af kriminalforsorgens institutioner, det vil sige fængsler, arresthuse og pensioner, forblive bopælsregistreret på den hidtidige adresse, idet der dog skal gøres et særligt notat om anbringelsen i "Kommunale Notater 3 og 4". Hvis den hidtidige adresse opgives, uden at vedkommende får en ny adresse, skal vedkommende registreres uden fast bopæl i sin hidtidige bopælskommune, jf. folkeregistreringsbekendtgørelsens § 9, stk. 2.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 14, nr. 2, at en indsat, der opgiver sin hidtidige bopæl, bopælsregistreres under vejkkoder 9900-9939 (såkaldt høj vejkode) i sin hidtidige opholdskommune. Alle kommuner er således forpligtet til at registrere indsatte under såkaldt høj vejkode. At nogle kommuner herudover til adressefeltet tilføjer rådhusets adresse i tekstfeltet er uden betydning - det indebærer ikke, at de pågældende indsatte har en egentlig adresse på rådhuset, hvor de kan kontaktes, f.eks. således, at de pågældende kan modtage deres post på rådhusets adresse.

Den oplysning, at en adresse er ensbetydende med, at den pågældende er fængslet, må betragtes som en fortrolig oplysning. Dette er baggrunden for, at indsatte, der opgiver deres hidtidige bopæl under afsoning, registreres på høj vejkode (uden fast bopæl). Ved at lade en sådan oplysning indgå i CPR's adressefelt ville private, som kan identificere den pågældende, jf. CPR-lovens § 42, stk. 6, kunne få indsigt heri, bl.a. via de udtræk og online systemer, Indenrigs- og Sundhedsministeriet leverer dagligt til CPR's kunder, f.eks. banker, forsikringselskaber m.fl. Den pågældende oplysning ville endvidere blive opbevaret for altid som historisk oplysning i CPR's adressedatabase. En sådan ordning kan ikke anses for at være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler om fortrolighed eller med persondataloven. Den manglende registrering af afsoningsstedets adresse i CPR er således ikke begrundet i de kommunale refusionsregler, således som det anføres i henvendelsen, men i almindelige forvaltningsretlige regler om fortrolighed og register-sikkerhed.

Det er min opfattelse, at der på den anførte baggrund ikke er grundlag for at imødekomme de forslag, der er fremsat i henvendelsen, om adresseregistrering i CPR for indsatte. Heller ikke i de situationer, hvor den indsatte måtte ønske en registrering i CPR på afsoningsstedets adresse, mener jeg, at der på det foreliggende grundlag bør indføres en sådan ordning.

Det bemærkes, at en ordning, hvorved indsatte, som ønsker at blive registreret i CPR med adresse på afsoningsinstitutionen, kan blive dette, kræver en ændring af CPR-loven (lovbekendtgørelse nr. 878 af 14. september 2009) samt folkeregistreringsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1153 af 23. november 2006 med senere ændringer), hvorved det udtrykkeligt anføres, at indsatte i kriminalforsorgens institutioner uden anden bolig, som bor på en af kriminalforsorgens institutioner og ønsker at blive registreret dér, kan blive dette.

Jeg kan tilføje, at den registrering af fængselsopholdet, som i dag sker i kommunale notater 3 og 4, bliver slettet af CPR, når fængselsopholdet er afsluttet.

Jeg kan også tilføje, at personer uden anden bolig, som bor på en af kriminalforsorgens pensioner - som jo i højere grad er adresser, der ikke i almindelighed forbindes med et fængselsophold - kan blive registreret dér, hvis de ønsker det, jf. CPR-lovens § 15, stk. 2. Reglen blev indført efter ønske fra kriminalforsorgen.

De spørgsmål, der i øvrigt rejses i henvendelsen vedrørende forkyndelse af stævninger og anvendelse af SKAT's digitale selvbetjeningsløsninger, henhører under justitsministeren henholdsvis skatteministeren, og jeg har derfor samtidig med min besvarelse af henvendelsen fra Den Sociale Retshjælp m.fl. videresendt henvendelsen til disse ministre.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Carsten Grage